

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Cobzac Elena și Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului Zaluțchi Nicolai prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2019 și a sentinței Judecătoriai Strășeni, sediul Călărași din 19 august 2019, în cauza penală privindu-l pe

Zaluțchi Nicolai Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în satul Xxxxx raionul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 28.11.2018-19.08.2019;

2. Instanța de apel: 18.09.2019-16.12.2019;

3. Instanța de recurs: 09.03.2020- 01.07.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriai Strășeni sediul Călărași din 19 august 2019, Zaluțchi Nicolai Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea din contul lui Zaluțchi Nicolai Xxxxx în beneficiul statului Republica Moldova suma de 448 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea constatărilor medico-legale și a expertizei judiciare.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat, că Zaluțchi Nicolae Xxxxx - fiind în relații de rudenie cu mama sa, Zaluțchi Olga Xxxxx, conform art.133¹ din Codul penal, în ultima perioadă de timp făcând abuz de băuturi alcoolice și inițiind diferite conflicte neîntemeiate în familia sa, inclusiv și în gospodăria mamei sale, fiind anterior condamnat pentru astfel de infracțiuni, în rezultatul conflictelor apărute sistematic aplică violența psihologică asupra mamei sale, exprimată prin înjurături, umiliri și tratament degradant, precum și forța fizică, manifestată prin lovituri peste suprafața corpului.

Astfel, în rezultatul acțiunilor sale, la 14 octombrie 2018 aproximativ ora 22:00, fiind sub influența alcoolului a venit la domiciliul mamei sale, a inițiat cu ultima un conflict, apoi intenționat i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, inclusiv și în regiunea capului, numind-o totodată cu diferite cuvinte

necenzurate, în urma loviturilor aplicate pricinuind mamei sale, Olga Zaluțchi, traumă cranio-cerebrală cu două echimoze pe față și comoție cerebrală, o echimoză pe antebrațul drept și care, conform raportului de constatare nr. 201812P0461 din 30.10.2018 și a raportului de expertiză judiciară, se califică ca vătămări corporale ușoare.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Diaconov Valeriu în numele inculpatului Zaluțchi Nicolai, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Zaluțchi Nicolai în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal.

În argumentarea cererii depuse, a invocat că:

- careva probe atît la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată, ce ar sta la baza condamnării lui Zaluțchi Nicolai, nu au fost acumulate, unica probă ce stă la baza condamnării ultimului fiind declarația părții vătămate Zaluțchi Olga. Alte probe directe ce ar confirma vinovăția lui Zaluțchi Nicolai nu au fost acumulate, iar șirul de martori care au fost audiați, nimeni direct nu confirmă vinovăția acestuia, dar toți martorii reproduc cele povestite de partea vătămată, precum că au auzit de la ea că Zaluțchi Nicolai a lovit-o;

- cât privește declarațiile părții vătămate, Zaluțchi Olga, consideră că urmează a fi apreciate critic, deoarece din materialele cauzei penale s-a constatat că, ea nu vedea, astfel, apare întrebarea cum putea să-l vadă pe fiul lui, că el a lovit-o. Mai mult ca atît s-a constatat că, partea vătămată în acea perioadă de cîteva zile, încerca să strîngă nucile din grădină, iar leziunile care au fost depistate pe corp, posibil au fost produse de crengile copacilor din grădină.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a constatat, că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de condamnare în privința inculpatului Zaluțchi Nicolai în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal „acțiunea intenționată, comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății”.

În viziunea instanței de apel, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Astfel, de rînd cu declarațiile lui Zaluțchi Nicolai date în calitate de bănuît, în cadrul cercetării judecătorești au fost administrate următoarele mijloace de probă incluse în rechizitoriu, și cercetate în cadrul cercetării judecătorești, verificate în ședința instanței de apel și anume: declarațiile părții vătămate Zaluțchi Olga, martorilor Filonenco N., Iagun E., Melnic A., Stețco T., Zaluțchi M., ordinul de restricție de urgență nr.186 din 17.10.2018 (f.d.13-16); raportul de expertiză judiciară nr. 201812D0219 din 06.11.2018.

În acest sens, instanța de apel a indicat că, argumentele invocate de către avocatul Diaconov Valeriu în numele inculpatului Zaluțchi Nicolai în apelul

declarat, precum că acuzarea nu a prezentat careva probe pertinente și concludente ce ar dovedi vinovăția inculpatului Zaluțchi Nicolai, pe motivul că nici unul din martorii acuzării nu ar fi văzut că Zaluțchi Nicolai ar fi lovit în Zaluțchi Olga, învinuirea fiind bazată doar pe declarațiile părții vătămate, instanța de apel nu le-a reținut și în combaterea acestora a menționat că, probele materiale administrate coroborează cu circumstanțele înștiințate de către felcerul SMU, Jordan E., la 16 octombrie 2018, declarațiile martorilor Filoninco Nadejda, Iagun Ecaterina, Melnic Alexandra, Zaluțchi Matroana, care au declarat asupra faptului că, Zaluțcaia Olga prezenta semne de violență în regiunea feței, indica direct la fiul acesteia, Zaluțchi Nicolai, că a fost bătută anume de către acesta, fiul revenise la domiciliu în seara respectivă fiind în stare de ebrietate, elemente de fapt confirmate prin ordinul de restricție eliberat de IP Călărași și concluziile expertului judiciar privitor la urmările prejudiciabile constatate și legătura cauzală dintre faptă, lovituri cu pumnii la nivelul feței și antebrațului drept, și urmări prejudiciabile.

Argumentul avocatului inculpatului privind absența în acțiunile lui Zaluțchi Nicolai a elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, și anume faptul că probe directe ce ar confirma vinovăția acestuia nu au fost acumulate, nu poate fi reținut ca fiind plauzibil, deoarece probele puse de către instanță la baza condamnării stabilesc contrariul, astfel acest argument este declarativ și care nu și-a găsit confirmare.

În opinia instanței de apel, este întemeiat a reține în acest sens, declarațiile martorilor Stețco Tatiana și Iagun Ecaterina, care au declarat că Zaluțcaia Olga s-a adresat de mai multe ori la primărie ca să fie luate măsuri, fără a depune plângere împotriva fiului, fiindu-i milă de fiu și considerând că acesta se va corecta.

Mai mult, din însăși declarațiile sale și ale martorilor audiați în proces rezultă că, deși Zaluțcaia Olga suferea de o maladie care i-a afectat vederea, aceasta recunoștea persoana după voce, context în care urmează a reține că, la 14 octombrie 2019, aproximativ ora 22:00, fiind în stare de ebrietate, Zaluțchi Nicolai a revenit la domiciliul mamei și a cerut de mâncare și, fiindcă nu a primit, s-a enervat și s-a năpustit asupra mamei sale, aplicând multiple lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului inclusiv și în regiunea capului, numind-o totodată cu diferite cuvinte necenzurate, în urma loviturilor aplicate pricinuind mamei sale, Olga Zaluțchi, traumă cranio- cerebrală cu două echimoze pe față și comoție cerebrală, o echimoză pe antebrațul drept.

Urmare a celor invocate, instanța de apel a menționat că, instanța de judecată întemeiat a reținut că, organul de urmărire penală corect a constatat, individualizat și calificat fapta prejudiciabilă comisă de către Zaluțchi Nicolae în raport cu acțiunile sale, care, apreciind obiectiv probele administrate în procesul penal, confirmă că fapta prejudiciabilă comisă de către Zaluțchi Nicolae întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (1) lit. a) din Codul penal.

Cele invocate se confirmă prin declarațiile martorilor ce confirmă violența manifestată sistematic de către Zaluțchi Nicolai asupra mamei sale Zaluțchi Olga, precum și urmările prejudiciabile survenite asupra Olgăi Zaluțcaia, în rezultatul acțiunilor lui Nicolai Zaluțchi, comise la 14 octombrie 2018, declarații ce coroborează

cu circumstanțele în care Olgăi Zaluțcaia i-au fost cauzate leziunile corporale, urmări prejudiciabile care sunt în legătură causală directă cu acțiunile lui Nicolai Zaluțchi, precum și coroborează cu probele materiale administrate în procesul penal, cercetate supra.

Astfel, sânt pertinente, concludente, utile și veridice probele puse la baza condamnării inculpatului Zaluțchi Nicolai, cercetate suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel, și anume instanța de apel a reținut că, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201812D0219 din 06.11.2018 fiind examinată medico-legal, inclusiv în baza actelor de constatare primare, asupra Olgăi Zaluțchi s-au depistat traumă cranio-cerebrală cu două echimoze pe față și comoție cerebrală, o echimoză pe antebrațul drept, au fost produse prin acțiunea obiectului dur contondent, posibil în urma loviturilor cu pumnii la nivelul capului, feței și antebrațului drept, corespund timpului indicat, 14 octombrie 2018, și, conform criteriului dereglării sănătății de scurtă durată, se califică ca vătămări corporale ușoare (f.d.53-56).

Subsecvent, instanța de apel nu a reținut ca întemeiat nici argumentul invocat de apărare, cu privire la faptul că, declarațiile părții vătămate urmează a fi apreciate critic, ori aceste declarații a părții vătămate, cât și a martorilor acuzării, instanța de apel le-a considerat veridice, deoarece ele sunt consecutive, neschimbate pe parcursul urmăririi penale și în ședința de judecată, și sunt confirmate prin cumulul de probe cercetate în cadrul cercetării judecătorești, au fost date sub jurământ, iar temeiuri de a nu crede acestora instanța de judecată nu are.

Astfel, instanța de apel a stabilit ca o versiune de apărare a inculpatului și o tendința a acestuia de a se eschiva de răspundere penală, afirmația precum că nu a lovit-o pe partea vătămată, deoarece aceste depoziții se combat prin declarațiile părții vătămate care a invocat că a primit multiple lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului inclusiv și în regiunea capului, fapt confirmat și de depozițiile martorilor acuzării.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a considerat că, la determinarea tipului și măsurii de pedeapsă, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 76 și art. 77 din Codul penal, atestând lipsa circumstanțelor atenuante și prezența agravantelor, comiterea infracțiunii de către o persoană care a fost anterior condamnată pentru infracțiuni similare și în stare de recidivă în temeiul art. 34 din Codul penal - în temeiul sentinței Judecătoriei Călărași din 24 decembrie 2015, pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (2) lit. a) din Codul penal, infracțiune mai puțin gravă la data comiterii, prin cumul parțial de sentințe în temeiul art. 85 Cod penal, cu aplicarea pedepsei cu 2 ani și 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fiind eliberat după executarea pedepsei la 06 septembrie 2017, astfel că, în momentul comiterii infracțiunii la 14 octombrie 2018, având antecedente penale nestinse, ori în temeiul art. 111 alin. (1) lit. g) Cod penal, se consideră ca neavînd antecedente penale persoanele: condamnate la închisoare pentru săvîrșirea unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave - dacă au expirat 2 ani după executarea pedepsei, în speță, termenul a început a curge la 06 septembrie 2017.

Prin urmare, instanța de apel a reținut poziția primei instanțe și anume că, în speță este legal și justificat a izola persoana de societate prin aplicarea unei pedepse privative de libertate și respectiv, consideră echitabil să aplice în privința sa pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 2 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis, în temeiul art. 72 din Codul penal, reieșind din faptul că, caracterul infrațional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei, având în vedere principiului legalității procesului penal.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului, Zaluțchi Nicolai, va fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de închisoare, în limitele stabilite de prima instanță.

Totodată, având în vedere caracterul obligatoriu al efectuării expertizei judiciare în prezenta cauză, precum și de faptul că, este dreptul discreționar în acest sens, cu privire la compensarea cheltuielilor judiciare în mărime de 448 lei, suportate în legătură efectuarea expertizei judiciare, instanța de apel a reținut că, prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia că acestea sunt pasibile de a fi suportate și urmează a fi încasate din contul lui Zaluțchi Nicolai Xxxxx în beneficiul statului Republica Moldova în temeiul art. 227 alin. (1) și (2) pct. 1 din Codul de procedură penală.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Marinescu D. în numele inculpatului, care solicită casarea acestora, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea recursului invocă:

- în prezenta speță nu sunt temeiuri de a condamna o persoană doar în baza declarațiilor părții vătămate, care nu au nici un suport probatoriu;

- de fapt, nu s-a luat în calcul nici de instanțele inferioare, nici de către organul de urmărire penală versiunea justițiabilului Zaluțchi N., precum că vătămarile care au existat la partea vătămata Zaluțchi O., sunt rezultatul căderii acesteia din copac și nicidecum că acesta a agresat-o fizic;

- nu este demonstrat momentul că, Zaluțchi N. a comis latura obiectivă și prin urmare infrațiunea prevăzută la art. 201¹ alin. (1) lit. a) din Codul penal.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând inadmisibilitatea prezentului recurs, deoarece recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel criticile formulate de acesta nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală. Instanța de apel a aplicat corect normele de drept material, evaluând probele în conformitate cu prevederile art. 100-101 Cod de procedură penală, întemeiat fiind menținută sentința de condamnare a lui Zaluțchi N.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal lecturând textul recursului reține că, de către recurent se solicită casarea hotărârilor judecătorești, prin care Zaluchi N. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, solicitând achitarea acestuia deoarece nu a fost demonstrată comiterea laturii obiective, invocând temeiul de casare ce se încadrează în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *„hotărârile instanței de apel poate fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, totodată semnalând și temeiul de recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că instanțele de judecată au pus la baza condamnării inculpatului doar declarațiile părții vătămate, Colegiul o consideră ca neîntemeiată.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Colegiul penal reține, că instanța de apel judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, precum și a elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului Zaluțchi N. în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) din Codul penal.

Totodată, instanța de apel prin menținerea sentinței, prin care Zaluțchi N. a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, și-a argumentat soluția prin faptul că, din declarațiile părții vătămate, a martorilor și din probele materiale prezentate în cauză, cert se demonstrează

comiterea de către inculpat a infracțiunii menționate, probe ce sânt descrise amănunțit în hotărârea judecătorească (f.d. 29-34, v. II).

La acest aspect, Colegiul penal consideră întemeiate și argumentele instanței de apel, care a indicat că, probele materiale administrate coroborează cu circumstanțele înștiințate de către felcerul SMU, Jordan E., la 16 octombrie 2018, declarațiile martorilor Filoninco Nadejda, Iagun Ecaterina, Melnic Alexandra, Zaluțchi Matroana, care au declarat asupra faptului că, Zaluțcaia Olga prezenta semne de violență în regiunea feței, indica direct la fiul acesteia, Zaluțchi Nicolai, că a fost bătută anume de către acesta, fiul revenise la domiciliu în seara respectivă fiind în stare de ebrietate, elemente de fapt confirmate prin ordinul de restricție eliberat de IP Călărași și concluziile expertului judiciar privitor la urmările prejudiciabile constatate și legătura causală dintre faptă, lovituri cu pumnii la nivelul feței și antebrațului drept, și urmări prejudiciabile.

Totodată, din declarațiile martorilor Stețco Tatiana și Iagun Ecaterina, reiese că Zaluțcaia Olga s-a adresat de mai multe ori la primărie ca să fie luate măsuri, fără a depune plângere împotriva fiului, fiindu-i milă de fiu și considerând că acesta se va corecta.

Mai mult, din însăși declarațiile sale și ale martorilor audiați în proces rezultă că, deși Zaluțcaia Olga suferea de o maladie care i-a afectat vederea, aceasta recunoștea persoana după voce, context în care urmează a reține că, la 14 octombrie 2019, aproximativ ora 22:00, fiind în stare de ebrietate, Zaluțchi Nicolai a revenit la domiciliul mamei și a cerut de mâncare și, fiindcă nu a primit, s-a enervat și s-a năpustit asupra mamei sale, aplicând multiple lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului inclusiv și în regiunea capului, numind-o totodată cu diferite cuvinte necenzurate, în urma loviturilor aplicate pricinuind mamei sale, Olga Zaluțchi, traumă cranio- cerebrală cu două echimoze pe față și comotie cerebrală, o echimoză pe antebrațul drept, reieșind din cele expuse, Colegiul penal reține că în prezenta speță se confirmă că, inculpatul a maltratată partea vătămată, aplicând multiple lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, inclusiv și în regiunea capului, ce s-au soldat cu vătămarea ușoară a integrității corporale, fapt ce confirmă inclusiv latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) din Codul penal. Reieșind din cele expuse, instanța de recurs respinge critica recurentului, precum că vătămările ce au existat la partea vătămată sunt rezultatul căderii acesteia din copac.

Astfel, instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, pe care Colegiul le însușește.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-au dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind toate aspectele de fapt și de drept.

Instanța de recurs conchide că, în prezenta speță au fost prezentate suficiente probe și anume declarațiile părții vătămate și a martorilor menționați, în coroborare

cu ordinul de restricție de urgență nr. 186 din 17.10.2018 și raportul de expertiză judiciară nr. 201812D0219 din 06.11.2018, ce coroborează între ele și indică la Zaluțchi N. că a comis infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal.

Așadar, în contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluziile la care au ajuns instanțele de fond privitor la calificarea acțiunilor și vinovăția inculpatului Zaluțchi N. sunt corecte și corespund materialului probator, iar pedeapsa aplicată este echitabilă și în limitele legii penale.

Din acest punct de vedere se atestă că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, din care considerent se dispune inadmisibilitatea recursului declarat.

9. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului Zaluțchi Nicolai prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe *Zaluțchi Nicolai Xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **30 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Boico Victor